

KOLKKA JUSSI

1 / 2003

nro 5 - 3.9.2003

Lippukuntalehtemme ilmestyy vihdoin! Viime kevään lehdet jäivät kaikkien ikäväksi ilmestymättä lähinnä teknisten ongelmien vuoksi. Mutta emme jää sen enempää niitä miettimään vaan suuntaamme katset tulevaan syksyyn.

Syksyllä on aika aloittaa uusi ja tapahtuma rikas partiokausi. Uudet sudenpennut aloittavat partiouransa ja entiset jatkavat kulkuaan partiotaipaleella. Kaikki on pitkälti uutta ja ihmeellistä, kuten tämä lehtikin. Toimintaa riittää. Kuulin, että eräskin Askaisissa toimiva vartio on lähdössä retkelle heti alkusyksystä!

Tässä lehdessä on mukana juttuja pitkältikin menneisyydestä. Tietysti on tuorempaakin tavaraa kuten, nuo johtiesittelyt. Myöskin lippukuntamme 15-vuotis juhlakesäleiristä on mukana suuri lähes speктаakkelimainen juttu kuvineen karvoineen!

Lehteen otetaan tietysti uusia ideoita. Mikäli teette laumanne tai vartionne kanssa retken jonnekin tai teette jotain tavallisuudesta poikkeavaa, niin tehkää siitä juttu lehteen. Tietysti kuvien kanssa.

Lehtemme toimitus on pienentynyt heti alkumetreiltä. Rakas lehtemme kaipaa siis aktiivisia nuoria toimittukseen. Kyse on siis pienistä kirjoitusjutuista tapahtumien yhteydessä. Emme kuitenkaan halua rasittaa vain muutamaa ihmistä lehdeenteolla. Lehti kuitenkin on koko lippukunnan yhteinen, joten teemmehän sitä yhdessä. Lehden teko on loppujen lopuksi kivaa ja hyödyllistäkin.

Hauskaa syksyä!

Jarna Kuvaja

3 Ilves -lauman itsenäisyyspäivän juhla

4 Kokä feelet tilaukseen

5 Johtaja esittelyssä
Hanna Vesterinen & Lotta

6 Lepakko - Vaeltajat

8 Kesäleiri
Aarresaari 2003

12 Reseptejä
suomalaiseen makuun

13 Mähnäsivun leikit

14 Musta kissa tuo epäonnea osa 2

16 Kolkankävijöiden yhteystietoja

Kolka Jussi

Toimitus

Jarna Kuvaja, päätoimittaja
Joonas Suominen, taitto
Lotta Alho, kansikuva
Jukka Niittymäki
Helena Siivonen
Hanna Vesterinen
Henna Pelkonen
Katja Rautanen

Palaute & Materiaali

Kolkankävijät ry
Askaistentie 139 D
21230 Lemu

Jarna Kuvaja
jarna.kuvaja@sunpoint.net
Viimeinen dl 04.01.2004

Seuraava lehti viikolla 3

julkaisija
Kolkankävijät ry

Painopaikka
Allkopi Finland oy, Turku

Ilves - lauman itsenäisyyspäivän juhla

Torstaina 5.12.2002 saapui Lemun kolon aulaan tyylikkäästi ja juhlallisesti pukeutuneita "vieraita". Tunnelma alkoi olla jo levoton ja odottava kunnes kolon ison salin pariovet avautuivat. Oven suulle tehtiin jono ja sisälle tunnelmalliseen, kynttilöillä valaistuun, saliin pääsimme sisälle yksitellen. Taustalla soi vaimeasti tyylikäs klassinen musiikki. Vuorossa oli siis "presidenttiparin" kättelykierros.

Kättelyn jälkeen kutsuvieraat ohjattiin, alkumaljan kera, jokainen istumaan omalle paikalleen juhlapöydän ääreen. Kun presidenttipari oli päässyt istumaan oman pöytänsä,. Kohotettiin malja 85-vuotiaalle suomelle. Tämän virallisen osuuden jälkeen siirryttiin rennompaan illallisosuuteen. Tarjolla oli nakkipiirakkaa, glögiä, munkkeja, pipareita ja tietysti karkkeja – ei kuullosta hassummalta , vai mitä ?

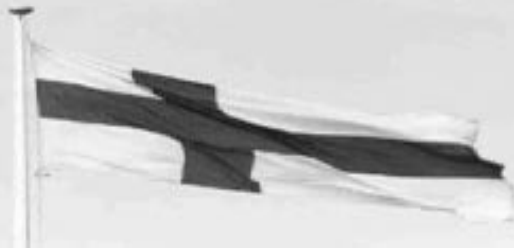
Illallisen jälkeen "adjutantti" Katja järjesti pari hauskaa kilpailua. Pyykkipojan avulla siirrettiin makaroneja lautaselta mukiin ja toisessa kilpailussa lantiolta roikkuvaa kynää yritettiin saada osumaan pulloon. Kaikki juhlavieraat myös kuvattiin vuorotellen. Kilpailujen jälkeen jatkoimme vielä mässäilyä juhlapöydän ääressä.

Päätimme tämän huikean Ilves-lauman itsenäisyyspäiväjuhlan ja samalla syyskautemme 2002 sisaruspiiriin ja toivotimme vielä toisillemme hyvät joulut ja uudet vuodet .

Haluan vielä lopuksi kiittää kaikkia Ilveslauman pentuja ja Katjaa & Päiviä aktiivisesta osallistumisesta kuluneen syksyn tapahtumiin.

Terveisin,
Jugga

Lämpöä talveen, Kokä -Fleecet tilaukseen

Miltäköhän tuntuisi istuskella nuotion loimussa mukava fleecetakki niskassaan? Sininen takki omalla nimellä varustettuna sekä tietysti lippukunnan logolla! (molemmat vasemmassa rinnuksessa) Ja miten olisimmekaan edustettuina tulevissa tapahtumissa lippukunnan yhteisellä takilla, mm. Tarus-suurleirillä.

Nyt sinulla on mahdollisuus hankkia sellainen ja juurikin tällä lapulla.

Fleecetakin hinta on 36,40 Euroa ja se maksetaan lippukunnan tilille: 522909-534599.

Mallikappaleet ovat nähtävillä Lemun kololla tiistaina 16.9 sekä 23.9 kello 19.30. Tilauksia otetaan vastaan 28.9 päivään asti

Fleecet on noudettavissa tiistaina 28.10.2003 klo 19.15 Lemun kololta ja ne luovutetaan ainoastaan kuittia vastaan. Myös verkkopankkituloste käy.

Sari Korsimo
044 - 5629 299
sari.korsimo@luukku.com

Fleecetakki full zip:

materiaali paksua nukkaamatonta ja hengittävää 100 % polyesterfleeceä.

Edessä täyspitkä tuotteen värinen muovivetoketju, sivutaskuissa samanlaiset vetoketjut.

Helmassa joustava, vetimellä varustettu kiristysnyöri. Joustavat hihansuut.

Kuvan fleecet poikkeaa malliltaan hieman ja oikea tuote on väritään sininen

Nimi: _____

Ympyröi_kokosi: 120cm 140cm 160cm XS S M L XL XXL

Alle 18-vuotiaalta huoltajan allekirjoitus:

_____

Johtaja esittelyssä

Valtermanni Hanna Vesterinen

Hannan partiotaival alkoi syksyllä 1990, kun otettiin uusia sudareita. Hanna oli siis yksi näistä innokkaista sudenpennuista. Sudenpentuna kolme vuotta, sitten muutama vuosi vartiolaaisena ja syksyllä 1997 Hanna aloitti vartiojohtajan toimet. Vartio oli pieni tyttövartio(itsekin kuuluin ko. vartioon ja kivaa oli...!?). Vuonna 2000 Hannasta tuli virallisesti muonittaja, kun tuon kurssinkin kävi. Eikä opit aivan hukkaan ole menneet, edelleen Hanna muonittaa lippukunnan erilaisia tapahtumia! Muonitusvastaavaksi Hanna nimitettiin nyt vuoden vaihteessa.

Vuonna 2001 Hanna kävi PJ-kurssin. Pienistä tyttövartiolaaisista tuli vaeltajia ja pojat otettiin mukaan, näin saatiin kokoon mukavankokoinen vaeltajaporukka, jota Hanna alkoi pitää(ja pitää edelleen...). Samoihin aikoihin Hannasta tuli Ilvekset-vartion johtaja Askaisiin. Muutamien lippukunnan sisäisten kiemuroiden kautta tuli Hannasta Valtermanni 2003. (Valtermanni=lippukunnan vaeltajaosaston johtaja!)

Nyt 20-vuotias Valtermanni on lähes aina ja kaikessa mukana. Laumanjohtajien kokoukset taitavat olla tätä nykyä ainoa paikka, jossa Hanna ei käy. Mutta tännekin hän mielellään tulisi. Hanna siis haaveilee, että hänestä vielä jonakin päivänä tulisi Laumanjohtaja?

Hanna järjesti viime syksyn Riihityksen ja oli extra-ahkerasti auttamassa kesäleirin suunnittelussa ja toteutuksessa. Aika, jona Hanna ei istu kaupan kassalla, siis hänen vapaa-aikansa, Hanna viettää hyvin suurelta osin partion parissa. Tähän hän toteaaakin nauraen "Ilman partiota ei ole elämää!!", joten partion lopetus –aikeita ei hänellä ole! Hyvä näin!!?

Helena Siivonen

Sampo Lotta Alho

Lotta on lippukuntamme 19-vuotias Sampo. Hän on toiminut Sampona noin 2 vuotta ja ryhtyi hommaan sen takia, koska lippukunnassa ei ollut kunnollista Sampoa eikä VJN:ää (vartiojohtaja neuvostoa) Sampo uran loppua ei ainakaan vielä ole näkyvissä. Ei itsekään muista kuinka kauan on Sampona ollut. Sampo uransa sivussa Lotta on myös vetänyt Lepakat nimistä vartiota ja nyt syksyllä kun tytöt siirtyivät vaeltajiin jatkaa Lotta tyttöjen kanssa eteenpäin. Uutta vartiota Lotta lupaudu enää ottamaan.

Lotta asuu Turussa ja käy koulua Turun Ammattikorkeakoulussa. Lotan jo pitkälle edennyt partioura alkoi jo 12 vuotta sitten siitä, kun siskokin oli partiossa. "Se vaan oli jotenkin itsestäänselvyys aloittaa partiota" Lotta kertoo. Lotalla ei valitettavasti ole eläimiä, koska asuntoon jossa hän asuu ei niitä saa ottaa. Kuitenkin Lotta saa aikansa kulumaan harrastamalla partion lisäksi mm. valokuvausta.

Henna Pelkonen

Lepakko-

Vaeltajat

Lepakot on Lemussa toimiva energinen tyttöporukka. He siirtyivät juuri vartiolaisista vaeltajiin, joten hyökkäsin heti heidän kimppuunsa vaeltaja-aiheisilla kysymyksilläni. Tarkoitukseni oli selvittää tyttöjen käsityksiä vaeltajasta ja vaeltajuudesta, mutta keskustelu rönsyili sinne tänne. Taru, Anna, Marjut, Katariina, Elina, Ida ja Noora vastailivat Kysymyksiini. Tässä tuloksia:

”Pitääkö vaeltajan tehdä jotain?”

Mikä on vaeltaja? Mitä hän tekee? Tämä kysymys, jonka aluksi heitin ilmoille murtamaan jäätä, tuotti ehdottomasti suurimman vaikeuden vastata. Kun asiaa nyhdin kysyivät tytöt minulta ”Pitääkö vaeltajan tehdä jotain?”

Mietiskelin tätä itsekkin. Onhan kivaa olla vain hyvällä porukalla tekemättä mitään. Kuitenkin todellisiakin vastauksia löytyi. ”Vaeltajat saa kai jonkin verran hommia, joita sitten tehdään” Mieleeni tuli oman vaeltajaporukkani järjestämät sudarikilpailut sudenpentuleirille ja lippukunnan 15- vuotis juhla-leirin partiotaitokisat.

Lisäksi tutkailimme Vaeltajien Toimintakansiota, tuttavallisemmin TK:ta. Tytöt innostuivat selvästi erilaisista liljoista, siis vaeltajien suorituksista, joita löytyi kasapäin. Suurta intoa ja huvittuneisuutta herätti makuupussilija. Siis 24 tuntia makuupussissa, mutta kuitenkin lähes normaalia elämää eläen. Kuulostaa hauskalta?

Pykällys ... Että mitenkä ?

Pykällys on vaeltajien kaste. Nimitys kaste on ehkä huonosti kuvaava, mutta tarkoituksena on tutustua vaeltajiin, vaeltaja toimintaan, ylittää itsensä henkisellä tai fyysisellä tasolla ja tehdä partio aatteita uudelleen tutuiksi ja tietysti sisäistää myös vaeltajien tunnus; palvelen.

Seuraava pykällys järjestetään

vuoden 2004 kesän tai syksyn aikana ja alustavasti kyselin mitä tytöt haluaisivat tehdä tuolloin. ”Ei suunnisteta eikä kävellä pitkiä matkoja, mökki olis suotava ja sellanen paikka mis ei voi helposti eksyy, sisävässä ja sähkö, vesi ja peseytymis mahdollisuus, Kiitos!” Tässä siis vinkkejä järjestäjille!? Ehkä pykällyksestä tulee jotain muuta kuin perinteinen Lepakoiden syysretki.

Lepakkoja SAA ruokkia!

TK:ta tutkiessamme koitin kysellä tyteiltä omia ideoita vaeltajatoimintaan. Päälimmäiseksi nousivat omat retket. Ruokaa, pelejä, leikkejä, ruokaa, nukkumista, valvomista, ruokaa, löhöilyä, musiikkia, karkkia ja tietysti RUOKAA!! Ohjelma puoli kuulosti siis varsin leppoisalta.

Liljoja tytöt halusivat siis suorittaa. Liljojahan voi myös itse keksiä. Vaeltajat Tigru-team ja Merikotkat suorittivat kevättalvella leffaaliijan johon kehittivät itse säännöt. Hauskaa oli ja lisää halutaan keksiä. Liljoja voi siis kehitellä itse ryhmälleen sopivaksi. Säännöt on syytä sopia kaikkien kanssa ja kenties kirjata ne myös paperill mahdollisten väärin käsitysten välttämiseksi. Vain mielikuvitus on rajana.

Vaeltajat ja häilyvä raja

Vaeltajatoiminta ei siis ole niin suunnitelmallista kuin esimerkiksi partiotoiminta. Suunnitelmia tekee ryhmä itse aluksi vielä johtajan avulla, mutta lopulta keskenään. Vaeltaja toimintaa ei voi rajata kovinkaan selkeästi vaeltajatoimintaan ja ei-vaeltajatoimintaan. Kukin ryhmä kun haluaa tehdä erilaisia asioita. Tärkeintä kuitenkin on tuo yhdessä toimiminen ja toiminnan mielekkyys!

Kiitoksia Lepakot!

Jarna Kuvaja

Kesäleiri

Aarresaari 2003

Kolkan saari täyttyi viikoksi iloisista ja reippaista partiolaisista juhlistamaan kolkankävijöiden 15-vuotiasta taivaltaan. Leireily ei ollut pelkkää juhlintaa. Ohjelmaan sisältyi muunmuassa seikkailua, kisailua, meritietoutta ja haikki mantereella.

Kolkankävijöiden 15-vuotisjuhlakesäleiri alkoi sunnuntaina 27.7. melko sateisissa merkeissä vartiolaisten saapuessa Kolkan saareen. Lipunnostor jälkeen suoritettu aarteenetsintä tuotti heti tulosta ja jokaisen leiripäivän ohjelman sisältävä aarrearkku löytyi. Aloituspäivä kului leiriä rakennellessa ja varsinainen ohjelma käynnistyi seuraavana päivänä vaeltajien järjestämällä kerrassaan upeilla RandaskandaaliJussi 2003 PT-kisoilla. Kisojen rastivalikoima oli hyvin monipuolinen ruoanlaitosta aina arviointiin ja puunkantimen tekoon. Rasteilla testattiin vartiolaisten kädentaitoja, luontotuntemusta, yhteistyökykyä, ensiaputaitoja ja paljon, paljon muuta. Voittajiksi tässä huiman vaativassa ja äärettömän mukavassa kisassa selviytyivät Haikarat-vartio. Onnea vielä kerran!

Vetistä merenkulkua , aurinkoista seikkailua

Koska kesäleiriä vietettiin hyvin kosteissa tunnelmissa: niin sateen kuin ympäröivän merenkin vuoksi, oli vartiolaisten meri-taitomerkin suorittaminen paikallaan. Suorittaminen toteutettiin rastiperiaatteella ja ohjelmassa oli aamupäivällä merimerkkien ja merellä liikkumisen opettelua sekä merikorttiin ja soutuveneeseen tutustumista. Iltapäivällä harjoiteltiin vaatteet päällä uimista ja pelastusliivien käyttöä. Leiriläisten puheista päätellen merimerkin suoritus oli onnistunut ja hauska.

Aurinkoa, vihdoin! Erityisen ainutlaatuinen päivä sai erityisen ihastuttavan ilman. Tiedossa oli koko päivän täydeltä seikkailua Kolkan seikkailuradalla Henrin opastuksella. Radalta löytyi varmasti jokaiselle mieleinen oman uskalluksen testaamiseen sopiva paikka. Esimerkkeinä mainittakoon mm. urhonyppy, ryhmävaijeri ja liaani.

kesäleirin iltanuotiolta

KOKÄ PAKTA

Lippukunta perustettu
18.4.1988

Toiminta-alue : Lemu, Askainen,
Velkua

Sekalippukunta, maa- ja
meripartio toimintaa. Pääpaino
maapartioinnissa

Taustayhdistys : Lemu - Askaisten
seurakunta

Lippukunnanjohtajat

1988 - 1989	Manninen Timo
1989 - 2001	Montonen Kari
2001 - 2002	Valve Niina
2002 -	Kuparinen Antti

Hallitus 2003

Antti Kuparinen, lippukunnajohtaja
Sari Korsimo, vara-lpk,sihteeri
Sara Tapani, Akela
Lotta Alho, Sampo
Hanna Vesterinen, Valtermanni
Janne Pihanperä, rahastonhoitaja

Jäseniä 142 (27.8.2003)

- Naisia		61 %
- Miehiä		39 %
- Keski-ikä		14
- Sudenpentuja	(7-9v)	39
- Vartiolaisia	(10-13v)	49
- Vaeltajat	(14-)	~15
- Johtajia (yli 14 vuotiaat)		45

* Tämän vuoden sudenpentuja ei ole mukana tässä tilastossa.

Tytöt ; Hanna, Sari ja Maaret, esittävät iltanuotiolla joululaulua sudenpentulaisittain

Vartsut matkaan ja pienet vipeltäjät saareen

Vartiolaisten yön yli kestävä haikki alkoi torstaina Kolkasta ja päättyi Mannerlahden lähistölle. Matkalla oli erilaisia rasteja, tehtäviä ja tietysti sitä niin partiomaista suunnistusta. Matka taisi olla melkoisen rankka tai ainakin sivullisesta se näytti siltä. Nimittäin vaeltajien ilmeet heidän saapuessaan takaisin Kolkkaan olivat kaikkea muuta kuin iloiset ja tyytyväiset...?

Vartiolaisten ollessa haikilla saapuivat leiripaikalle aina vilkkaat ja touhukkaat sudenpennut. Illan kohokohta oli jännittävä Afrikan tähti-peli, jossa pelinappuloina toimivat itse sudarit ja jossa rosvot olivat aivan eläviä!

Viimeinen kokonainen leiripäivä alkoi onneksi aurinkoisissa merkeissä, sillä sudarien ohjelma oli hyvin meripainotteista. Rastiradalla opittiin soutuveeneen ja pelastusliivien käyttöä, merellä käyttäytymistä, ilmansuuntia yms. Myöhemmin samana päivänä pienet partiolaiset tutustuivat ryhmissä luontoon ja sen eliöihin. Haikilta palanneiden vartiolaisten iltapäivä kului varusteita huoltaessa ja rakkoja paikkaillessa.

Juhlahumua leirinuotiolla

Perjantai-ilta oli varattu Kolkankävijöiden 15-vuotissynttäreiden juhlintaan. Iltanuotiolla olivat koolla kaikki leiriläiset ja muutama mantereeltakin tapahtumaan haettu osallistuja. Vartiolaiset ja johtajat olivat järjestäneet hauskoja ohjelmanumeroita koko illaksi ja keittiökin oli todella pannut parastaan kaikista häiriötä aiheuttavista ampuaisista huolimatta. Kaiken kaikkiaan onnistuneet syntymäpäiväjuhlat!

Leirin päätöspäivänä ei ollut muuta ohjelmaa kuin pakkaamista ja leirin purkua. Sudarit lähtivät takaisin koteihinsa aamupäivällä ja vartiolaiset myöhemmin iltapäivällä. Niin hurahi ohi elämyksellinen seikkailuviikko rakkaalla aarresaarellamme!

Kiitokset kaikille leirin osallistujille ja erityisesti järjestäjille unohtumattomasta viikosta luonnon keskellä.

Toteemipaalu esitys Jennan, Ricin ja Katjan voimin

Teksti : Katja Rautanen
Kuvat : Martti Montonen

RIIHITYS 2003

Kadonneen aarteen metsästyks

Järjestetään 10 - 12.10 Laitilassa
Osallistumismahdollisuus vartiolaisilla.
Riihityksen johtajina toimii Lotta A & Henna P

Laput **TULOSSA** kololle pian . . .

Reseptejä suomalaiseseen makuun

Tämän kertaisessa resepti osuudessa tutustutaan joihinkin suomalaisiin perinneruokiin. Voitte kokeilla näitä vaikka ensi syksyn koloilloissa tai miksei kotonakin. Kuinkakohan moni meistäkään on loppujen lopuksi koskaan syönyt puolukkarönttösiä tai itse tehnyt karjalapiirakoita. Eikun kokeilemaam!

Puolukkarönttöset

Kuoritaikina:

- 1 1/2 dl kylmää vettä
- 1 tl suolaa
- 1 1/2 dl vehnä jauhoja ja 2 dl ruisjauhoja TAI
- 3 1/2 dl ruisjauhoja

Täyte:

- 500 g perunoita
- 1 dl ruisjauhoja
- 1/2 rkl sokeria
- 1/4 tl suolaa
- 1-2 dl puolukkasurvosta

Keitä täytettä varten perunat ja soseuta ne. Lisää joukkoon jauhot ja anna seoksen imeltyä 3-4 tuntia lämpimässä paikassa. Sekoita imeltyneeseen seokseen marjasurvos, mausta suolalla ja tarvittaessa sokerilla.

Sekoita vedestä, jauhoista ja suolasta kiinteä taikina. Leivo taikinasta pyöreitä, halkaisijaltaan 15-20 senttisiä ohuita kuoria. Levitä kuorelle puolen sentin paksuudelta täytettä ja käännä reunoja sentin verran sisäänpäin niitä samalla rypistäen.

Paista rönttöset kuumassa uunissa 250 asteessa noin 15 minuuttia. Voitele valmiit rönttöset kuumina voisulavesiseoksella ja anna niiden jäähtyä peitellyinä.

Karjalanpiirakat

Kuori:

- 1 dl vettä
- 1 tl suolaa
- 1 dl vehnä jauhoja
- 1,5 dl ruisjauhoja

Täyte:

- 1 l täysmaitoa
- 1-2 dl riisiä
- 1/2-1 tl suolaa

Valmista kuoritaikina kulhossa lisäämällä veteen suola ja sen jälkeen jauhot. Sekoita ainekset keskenään ja vaivaa tasaiseksi taikinaksi.

Täyte: Kaada maito kattilaan ja kuumenna kiehuvaaksi. Lisää vähitellen riisit ja keitä seosta niin kauan, että se puurottuu. Lisää suola. Jäähdytä puuro kannen alla viileässä.

Pyöritä taikinasta noin 3,5 cm paksuja pyöreitä tankoja ja jaa ne sen jälkeen 1,5 cm mittaisiksi paloiksi. Kauli paloista pulikalla ruisjauhon kanssa ohuita soikeita levyjä. Levitä levyjen keskelle täytettä ja rypytä peukalon ja etusormen avulla taikinan reunat täytteen päälle.

Paista uunissa 300 asteessa noin 15 minuuttia tai kunnes piirakat ovat sopivan ruskeita. Voitele piirakat heti paiston jälkeen vesivoisulalla (1 osa voita, 1 osa vettä).

Mä h n ä s i v u n l e i k i t

Kerrosvoileipä

Istutaan piirissä tuoleilla. Leikin johtaja aloittaa huutamalla esim. "Ne, joilla on vvalkoiset sukat, siirtykää 3 askelta (syliä) oikealle!" Näin leikkijät joutuvat istumaan sylikkäin. Sitten leikin johtaja antaa uuden ohjeen esim. "Ne, joilla on sinistä puserossa, siirtykää 5 askelta vasemmalle!" Näin jatketaan kunnes ollaan saatu mahdollisimman suuri sylikkäin istuva joukko.

Vaappolan kuntopiiri

Muodostetaan piiri, otetaan vierustoveria kädestä kiinni. Lauletaan "Piippolan vaarilla oli talo" –sävelellä:

Vaappolan piirillä tali olo,
hiiala hiiala hei (hei-
sanalla hypähdetään)
Piiri se soitteli kuntoansa
hiiala hiiala hei (-)-
pää, pää siellä (pää ylös)
Pää, pää täällä (pää alas)
Siellä pää, täällä pää
(pää ylös, pää alas)
joka puolella pää pää
(pää joka suuntaan)
hiiala hiiala hei
(hypähdetään hei-sanalla)

Toisessa säkeessä kädet,
kolmannessa jalat, sitten
vatsa ja viimeksi peppu.
Kertaus säkeistössä

lauletaan: "Pää, pää siellä. kädet täällä, siellä
jalat, täällä vatsa, jokapuolella peppu, hiiala
hiiala hei"

Lohikäärmeen pyrstö

Leikkijät asettuvat jonoon ja jokainen tarttuu edellä olevan vyötäröstä kiinni molemmin käsin. Jonon viimeisellä on takataskusta tai vyöstä riippumassa huivi tai nenäliina siten, että sen toinen pää roikkuu vapaasti "häntänä". Jonon kulkiessa eteenpäin sen ensimmäinen yrittää saada kiinni viimeisen saadakseen huivin itselleen. Seuraavalla kierroksella hännän anastaneella "päästä" tulee "häntä" ja jonon toisesta henkilöstä uusi "pää". Mikäli leikkijöitä on paljon, muodostetaan useita lohikäärmeitä, joilla kullakin on oma päänsä ja häntänsä. Leikkiä voidaan leikkiä myös siten, että eri lohikäärmeet yrittävät saada kiinni toistensa häntiä. Silloin toisen hännästä tulee toisen uusi pää. Lopuksi katsotaan kenen lohikäärme on pisin.

Musta kissa tuo epäonnea ||

Viimekertaisessa tarinan aloitusjaksossa pienelle maatilalle syntyi musta kissanpentu, jota tilan emäntä ei taikauskonsa vuoksi hyväksynyt. Tilan isäntä, Matti, ei emännän käskystä huolimatta kyennyt jättämään pientä kissaa yksin korpimetsään, joten hän vei sen naapuritilan isännän, Martin, hoiviin. Martti otti pennun, mutta hänen mieltään jäi painamaan epäily siitä, selviäisikö musta kissa talon naispuolisen väen kanssa. Ja tästä tarinamme jatkuu...

Kuukausi oli kulunut siitä, kun Matti vei kissanpennun naapuritilalle. Koko siellä oleskelunsa ajan pieni pentu oli joutunut väistelemään naisväen kiukkuisia potkuja, heiluvia luudanvarsia ja ilkeitä sanoja. Päivä toisensa jälkeen kissa, jolle Martti-isäntä muuten oli antanut nimeksi Noki, päätti lähteä pois talosta. Aina sen päätökset kuitenkin lykkääntyivät ajatukset pimeästä metsästä, kylmistä vesisateista ja suurista metsän eläimistä eivät lainkaan houkuttaneet sitä jättämään lämmintä ja kuivaa tallia. Eräänä aamuna Noen mitta tuli kaikesta huolimatta lopullisesti täyteen.

"Taasko tuo iänikuinen kiusankappale on täällä pelottelemassa minun lehmieni! Minä en voi käsittää kuin Martti saattoi ottaa tuommoisen pahanilmanlinnun tänne meidän ristiksemme. Noh, hus hus! Menetkös siitä, senkin iljetyt! Ulos, ulos!" tilan emäntä kiljui tullessaan aamulypsulle ja alkoi heiluttaa luutaa uhkaavasti päänsä yläpuolella. Noki kyllä ymmärsi ettei ollut tervetullut ja se yritti luikahtaa mahdollisimman nopeasti ovesta ulos. Emäntä kuitenkin oli nopeampi ja luuta iskeytyi kipeästi suoraan kissan selkään. Noki päästi tuskallisen naukaisun ja ontui pihan poikki metsän reunaan. Se istui siinä hiljaa ja katseli metsää päivän valossa. Ei se loppujen lopuksi näyttänytkaan niin kovin pelottavalta, oikeastaan se oli aika kaunis. Eikä siellä varmaan kovin pahoja eläimiä asunut, muutama hiiri tai hirvi ehkä.

Siinä istuskellessaan ja pohtiessaan kohtaloaan Noki tuli siihen tulokseen, että tänä iltana olisi oikea hetki lähteä pois tilalta. Isäntä oli kylällä, piit ja rengit lomalla, ainoastaan emäntä oli kotona. Ja se nyt ei yhden kissan katoamista huomaisi! Tai jos huomaisi, niin olisi siitä vain ylen onnellinen. Noki vietti koko päivän miettien, miten selviäisi metsässä pimeän tullen ja minne kulkunsa suuntaisi. Astelisiko vain pitkin metsää päämäärättä niin kauan että menehtyisi talvella kylmyyteen vai rakentaisiko oman pesän, jossa voisi nukkua, olla kylmältä ja kosteudelta suojassa ja syödä kaikessa rauhassa pyydystimiään hiiriä tai rottia. Toinen vaihtoehto kuulosti kissan mielestä huomattavasti mukavammalta ja niin se päättikin tehdä.

Kun emäntä viimein iltalypsyn hoidettuaan lähti sisälle taloon, Noki aloitti oman matkansa. Syvän hiljaisuuden vallitessa se vaelsi pitkin metsää koko yön päästäkseen riittävän kauas tilalta ja löytäkseen sopivan pesäpaikan. Mutta vapaan kolon tai suojaosan paikan löytäminen oli huomattavasti vaikeampaa kuin Noki oli kuvitellut. Lähes jokainen pesäksi kelpaava paikka oli jo varattu ja niinpä kissan oli jatkettava loputtomiin kestävästä tuloksetonta etsintäänsä. Muutaman päivän kuluttua alkoi sataa vettä kaatamalla. Sade kesti lähes taukoamatta koko päivän ja vielä puolet seuraavasta yöstäkin. Suuret pöllöt, haukat ja muut petoeläimet koettivat

kukin vuorollaan pyydystää Nokea ravinnokseen ja ainainen pakeneminen rasitti jo muutenkin huonokuntoista kissaa hyvin paljon.

Kaksi viikkoa Noen lähdön jälkeen sen voimat alkoivat olla täysin lopussa. Ruoan pyydystäminen ei enää onnistunut, koska kaikki pikkueläimet olivat heikkoa kissaa nopeampia. Sopivaa pesäpaikkaa ei ollut löytynyt ja talvikin teki jo tuloaan. Kylmät yöt värisyttivät laihaa eläintä luita ja ytimiä myöten. Viimeisillä voimillaan Noki näki metsän siimeksestä kajastavan keltaisen valon. Se näytti niin kutsuvalta ja kotoisalta, ettei kissa mitenkään voinut vastustaa sen kutsua. Hitaasti musta olento laahusti pienen mökin portaille ja lysähti siihen kuin maalin saavuttanut kilpajuoksija.

Aikaisin seuraavana aamuna mökin omistaja, pieni Hilja-niminen mummo, hämmästytti suunnattomasti avatessaan kotinsa ulko-oven. Kiviportaalla makasi musta, laiha ja takkuinen, erittäin huono-vointisen näköinen kissa. Se oli täysin liikkumaton ja mummo pelkäsi jo pahinta. Hän nosti Noen varovasti sisään, hoivasi tätä koko päivän hellästi ja viimein myöhään illalla kissa avasi silmänsä ja naukaisi heikosti. Hilja kiiruhti heti hoidokkinsa luo, antoi sille lämmintä maitoa ja alkoi puhella ystävällisesti. Vaikka Noki ei ymmärtänytään mitä vanhus sille puhui, se kuitenkin tunsu tästä huokuvan lempeyden ja huolenpidon. Väsyneenä, mutta onnellisena kissa sulki silmänsä ja nukahti ensimmäistä kertaa koko matkansa aikana levolliseen uneen.

Parin päivän kuluttua Noki jo teki tutkimusmatkoja uuteen ympäristöönsä, tutustui Miisa-lehmään sekä pienen kanalan asukkeihin ja voimistui aivan silmissä. Hilja-mummo katseli tyytyväisenä huolenpitonsa tuloksia, kun musta ja kiiltäväkarvainen kissa pyydysti pihamaalla pieniä hiiriä. Ei se oikeastaan nälkäänsä niitä jahdannut, kunhan piti hauskaa, sillä vanhus kyllä ruokki sitä aivan riittävästi.

Eräänä koleana syysiltapäivänä, kun Hilja kutoi villasukkia ja Noki leikki harmaalla lankakerällä, tuli pienen mummon mieleen eräs ajatus. Entäpä jos tuolla kauniilla mustalla kissalla olikin jo koti ja entä jos sen omistajat odottivat sitä huolissaan takaisin. Ei olisi oikein että hän pitäisi eläimen täällä itsellään, niin mukavaa seuraa kuin se yksinäiselle vanhukselle olikin. Niinpä Hilja nosti Noen varovasti syyliinsä, avasi ulko-oven ja päästi sen pihalle. ”Menehän kotiisi siitä pikkuinen, mutta älä unohda minua, ethän?” hän kehotti ja sulki hitaasti oven. Noki jäi istumaan portaille aivan ymmällään. Eikö tuo kiltti mummo pitänytään siitä, vaikka oli niin hyvin hoitanut ja ruokkinut sitä? Kissa ei voinut ymmärtää, mitä tämä oikein tarkoitti. Minne sen nyt pitäisi mennä? Eihän sillä ollut enää kotiakaan. Noki alkoi epätoivoisesti raapia ulko-ovea ja naukua sydäntä särkevästi. Hilja katsoi ikkunasta onnetonta kissaa, mutta ei avannut ovea, koska pelkäsi ettei voisi luopua siitä jos kiintyisi siihen liikaa. Huomattuaan yrityksensä hyödyttömäksi, Noki tassutti kanalan räystäään alle ja kääpertyi siihen keräksi. Ei sillä ollut muutakaan paikka, minne mennä.

Seuraavana iltana alkoi sataa kaatamalla ja Noki kastui aivan läpimäräksi. Surkeana se meni taas naukumaan mökin oven taakse katsellen kaihoisana sisältä loistavaa ystävällistä valoa. Hilja-mummo avasi oven käskeäkseen kissaa lähtemään, mutta oven auetessa Noki livahti sisään niin nopeasti, ettei vanhus kyennyt estämään sitä. Hilja sulki oven ja asteli tupaan, jonne kissa oli juossut. Siellä se makasi tyytyväisenä puuhellan vieressä, eikä ystävällinen mummo hennonut ajaa sitä ulos rankkasateeseen. Siinä keinutuolissa istuskellessaan ja mustaa kissaa katsellessaan, vanhus tuli siihen tulokseen, että kissalla tuskin oli kotia, koska se halusi ilmiselvästi jäädä asumaan mökkiin. Hilja nousi tuolistaan, tassutteli Noen luo ja silitti sitä hellästi. Kissa avasi silmänsä, katseli onnellisena vanhusta ja alkoi kehrätä. Ensimmäistä kertaa elämässään Noki tunsu olevansa kotona.

Kolkankävijöiden yhteystietoja

LPKJ	Antti Kuparinen	040 080 1109	antti.kuparinen@turku.fi
Sihteeri	Sari Korsimo	044 562 9299	sari.korsimo@luukku.com
Rahastonhoitaja	Janne Pihanperä	040 510 7864	janne@pihanpera.com
Kalustonhoitaja	Timo Rindell	040 503 3392	timo.rindell@hansaprint.fi

Sudenpennut

Akela	Sara Tapani	050 591 9432	saratapani@dnainternet.net
Uudet sudarit	Lemu	-96	Sekalauma
	Sari Korsimo	044 562 9299	sari.korsimo@luukku.com
KAMUT	Lemu	-95	Sekalauma
	Helena Siivonen	044 273 0125	ufo_girlie@jippii.fi
ILVEKSET	Lemu	-94	Sekalauma
	Jukka Niittymäki	050 531 8367	jukka.niittymaki@rauplan.com
KARHUT	Askainen	-92-94	Sekalauma
	Niina Valve	040 775 0858	niina.valve@lannen.fi
SUDET	Livonsaari	-92-94	Poikalauma
	Antero Saarinen	-- ?? --	-- ?? --
KETUT	Velkua	-95-91	Sekalauma
	Anja Suominen	040 580 5968	anja.suominen@renex.fi

Vartiot

Sampo	Lotta Alho	040 050 7365	lotta.alho@luukku.com
HAUKAT	Lemu	-93	Sekalauma
	Anna Oikarinen	050 380 9778	anna.oikarinen@jippii.fi
MINIPOSSUT	Lemu	-91	Sekavartio
	Elina Vesterinen	040 0975 291	elinav@luukku.com
KEIJUT	Lemu	-90	Tyttövartio
	Henna Pelkonen	044 343 0775	hennuli_86@luukku.com
ILVEKSET	Askainen	-90-92	Sekavartio
	Hanna Vesterinen	040 726 0012	hanna.vesterinen@luukku.com
HUSKYT	Askainen	92	Tyttövartio
	Maaret Rekola	040 769 7915	maaret.rekola@suomi24.fi

Vaeltajat

Waltermanni	Hanna Vesterinen	040 726 0012	hanna.vesterinen@luukku.com
TIGRU-TEAM	Lemu	-86-88	Sekavaeltajat
+ MERIKOTKAT	Hanna Vesterinen	040 726 0012	hanna.vesterinen@luukku.com
LEPAKOT	Lemu	-89	Tyttövaeltajat
	Lotta Alho	040 050 7365	lotta.alho@luukku.com